

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВЧИТЕЛЯ ТА ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

the educational process for the formation of digital competence of students]. *Prospects of Innovative Development in Science and Technology*. No. 1. pp. 156–159. [in Ukrainian].

7. Kryzhanovskiy, A. (2020). Vykorystannia sotsialnykh merezh u navchalnomu protsesi vyshchoho navchalnoho zakladu [The use of social networks in the educational process of a higher education institution]. *Topical issues of the humanities*. Issue 31. Vol. 3. pp. 276–281. [in Ukrainian].

8. Kuchakovska, H. (2015). Rol sotsialnykh merezh v aktyvizatsii protsesu navchannia informatychnykh dystsyplin maibutnikh vchyteliv pochatkovoї shkoly [The role of social networks in activating the process of teaching computer science to future primary school teachers]. *Information technologies and learning tools*. No. 47. Vol. 3. pp. 136–149. [in Ukrainian].

9. Lukiianchuk, A. (2020). Motyvatsiia profesiinoї diialnosti pedahohichnykh pratsivnykiv: metodychni rekomen-

datsii [Motivation of professional activity of pedagogical workers: methodical recommendations]. *Bila Tserkva*, 46 p. [in Ukrainian].

10. Pinska, O. (2009). Profesiina motyvatsiia yak zasib pidvyshchennia efektyvnosti navchalnoi diialnosti studentiv [Professional motivation as a means of increasing the effectiveness of students' learning activities]. *Problems of labor and professional training*. Vol. 14. pp. 111–115. [in Ukrainian].

11. Radkevych, O. (2014). Sotsialni merezhi v profesiinomu rozvytku pedahohichnykh pratsivnykiv profesiino-tekhnichnykh navchalnykh zakladiv [Social networks in the professional development of pedagogical staff of vocational schools]. *Scientific Bulletin of the Institute of Vocational Education of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine. Professional pedagogy*. No. 8. pp. 88–93. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 04.08.2025

УДК 373.3.091.21–051–052

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.336984>

Марта Проц, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри початкової та дошкільної освіти
Львівського національного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0446-5898>

Ольга Галюка, доктор філософії,
доцент кафедри початкової та дошкільної освіти
Львівського національного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6257-6118>

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВЧИТЕЛЯ ТА ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

У статті проаналізовано сучасні підходи до організації освітнього простору вчителя та здобувачів початкової освіти в умовах реалізації Концепції Нової української школи. Висвітлено ключові характеристики та принципи організації сучасного освітнього простору. Окремлено роль навчально-наукових лабораторій у професійній підготовці майбутніх учителів початкової школи. Авторами описано структуру та функціональні осередки таких лабораторій, їхній вплив на формування професійних компетентностей майбутніх учителів. Підкреслено значення просторово-функціонального зонування як засобу створення гнучкого, багатофункціонального та комфортного освітнього середовища.

Ключові слова: освітній простір; зонування простору; початкова освіта; Нова українська школа; навчально-наукова лабораторія; професійна підготовка вчителів; дитиноцентризм; компетентнісний підхід; педагогічні технології.

Лім. 10.

Marta Prots, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Primary and Preschool Education Department,
Ivan Franko National University of Lviv
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0446-5898>

Olha Haliuka, Doctor of Philosophy,
Associate Professor of the Primary and Preschool Education Department,
Ivan Franko National University of Lviv
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6257-6118>

CONTEMPORARY APPROACHES TO THE ORGANIZATION OF THE EDUCATIONAL SPACE FOR TEACHERS AND PRIMARY EDUCATION STUDENTS IN THE NEW UKRAINIAN SCHOOL

The article examines modern approaches to organizing the educational space of teachers and students in primary education within the framework of the New Ukrainian School (NUS) Concept. It analyses key principles, conditions, and directions for creating a safe, inclusive, and child-centred educational environment that promotes the development of competencies,

partnership interaction, and creative self-realisation of all participants in the educational process. Particular attention is paid to the role of educational and scientific laboratories in higher education institutions as innovative spaces for modelling contemporary school environments. The article presents the case of the Educational and Scientific Laboratory of the New Ukrainian School at Ivan Franko National University of Lviv. It describes its structural components — educational centres organised according to the principle of spatial-functional zoning. The educational potential of such laboratories is outlined in terms of developing professional competencies, pedagogical reflection, and practical mastery of innovative teaching methods. The article generalises approaches to educational space organisation as a system encompassing physical, social, psychological, cultural, and informational components. The importance of integrativity, flexibility, creativity, and individualisation in the design of educational environments is emphasised. The study results demonstrate that creating such spaces is key to ensuring high-quality teacher training and practical learning in primary school.

Keywords: educational space; spatial zoning; primary education; New Ukrainian School; educational and research laboratory; teacher professional training; child-centred approach; competency-based approach; pedagogical technologies.

Постановка проблеми. У контексті реформування вітчизняної освіти, зокрема впровадження Концепції “Нова українська школа” (НУШ), суттєво змінюються вимоги до організації освітнього простору. Початкова ланка освіти відіграє ключову роль у формуванні базових компетентностей учнів, їхнього світогляду, мотивації до навчання та здатності до самореалізації та самопізнання. Сучасна початкова школа вимагає не лише оновлення змісту й методів навчання, але й глибокого переосмислення ролі вчителя як ключового суб’єкта в забезпеченні емоційного, психологічного та пізнавального комфорту дитини. Освітнє середовище в умовах сьогодення має бути інклюзивним, ресурсним, а також чутливим до викликів війни та нестабільності. Саме тому створення інноваційного, безпечного, комфортного й мотивувального освітнього простору для учнів і вчителів є одним із пріоритетних напрямів сучасної педагогіки.

Закон України “Про освіту” (2017) підкреслює необхідність надання безпечних умов для навчання та розвитку всіх учасників освітнього процесу [4]. У Державному стандарті початкової освіти чітко визначено ключову роль освітнього середовища в забезпеченні успішного навчання учнів початкової школи. У документі зазначено, що освітній простір має бути орієнтований на розвиток особистості, повагу до гідності та забезпечення позитивного ставлення до навчання [3].

Ефективна організація освітнього простору в початковій школі вимагає від педагога відповідних знань, сформованих практичних умінь і професійної готовності до роботи в реальному шкільному середовищі. Для цього важливе значення має відповідна підготовка майбутнього фахівця в закладі вищої освіти, зокрема створення навчального простору, який моделює освітнє середовище початкової школи. Саме через такі професійно зорієнтовані локації – гнучкі, сучасні, інтерактивні – майбутні вчителі мають змогу апробувати педагогічні підходи, проводити уроки та симуляційні заняття, розв’язувати типові й нестандартні ситуації, що виникають в освітньому процесі початкової ланки. Завдяки цьому в здобувачів спеціальності АЗ Почат-

кова освіта формується здатність якісно організовувати освітній процес.

Вивчення та впровадження ефективних підходів до організації освітнього простору є важливим кроком до досягнення цілей НУШ і забезпечення якості початкової освіти. Це визначає актуальність дослідження, спрямованого на аналіз, узагальнення та практичне застосування сучасних моделей організації освітнього простору відповідно до нових викликів та потреб освітнього процесу.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Проблематика організації освітнього середовища в умовах реформування початкової освіти набула значної уваги в педагогічній науці й стала предметом ґрунтовних теоретичних досліджень вітчизняних науковців (О. Боровець, Т. Водолазська, Н. Гонтаровська, Т. Деміракі, Н. Кічук, Д. Корольов, К. Крутій, В. Мелешко, О. Нечаєва, О. Писарчук, К. Приходченко, І. Романова, О. Савченко, Р. Семенова, Я. Фруктова, А. Цимбалару та ін.), які акцентують увагу на психолого-педагогічному змісті, типологізації, якісних показниках, методичних аспектах та особливостях діагностики та експертизи освітнього середовища.

У наукових працях висвітлюються різні підходи до розуміння сутності та функцій освітнього простору як чинника виховного впливу (К. Крутій), особистісно-професійного становлення (О. Боровець), співробітництва суб’єктів навчання (Н. Гавриш), розвитку особистості учня (О. Савченко), як об’єкта педагогічного проєктування в початковій школі (А. Цимбалару). Окремі дослідження зосереджені на розгляді освітнього середовища в контексті формування компетентнісного підходу (С. Сисоєва, О. Савченко) та забезпечення цілісного розвитку здобувачів освіти (І. Богданова, Л. Коваль).

Мета статті – проаналізувати сучасні підходи до організації освітнього простору вчителя, здобувачів початкової освіти та майбутніх учителів початкової школи в контексті реалізації Концепції НУШ, визначити ключові принципи, характеристики та напрями формування ефективного, безпечного, особистісно орієнтованого середовища, що сприяє розвитку компетентностей, партнерської взаємодії та творчої самореалізації всіх учасників освітнього процесу.

Виклад основного матеріалу. Оформлення сучасного освітнього простору є одним із важливих чинників трансформації школи. Концепція Нової НУШ передбачає не лише оновлення змісту освітніх програм, а насамперед – зміну основних підходів до організації освітнього процесу. Шкільна освіта в Україні переходить від повідомлення інформації до розвитку життєвих компетенцій, від одномоментного стандартизованого підходу – до дитиноцентризму та особистісної орієнтації, від педагогіки інструктажу та впливу – до педагогіки партнерства.

Освітній простір – це комплексна категорія, що охоплює фізичні, соціальні, психологічні, культурні та інформаційні умови, які впливають на формування особистості в процесі навчання. За визначенням А. Цимбалару, освітній простір включає інституційний компонент, що характеризує соціальні умови розвитку особистості, та субстанціональний аспект, який стосується внутрішнього особистісного простору суб'єкта освітнього процесу. Таким чином, освітній простір виступає педагогічною реальністю, у якій відбувається взаємодія між учасниками освітнього процесу та освітнім середовищем [10].

Освітнє середовище є складовою освітнього простору і визначається дослідниками як сукупність матеріальних, соціальних, психологічних умов і ресурсів, що безпосередньо забезпечують навчальну діяльність і взаємодію учнів і педагогів [10; 1]. За В. Білоусом, освітнє середовище створює конкретні умови, у яких здійснюється процес навчання, і включає організаційну структуру, педагогічні технології, інструментарій та соціально-психологічний клімат [1].

Таким чином, освітнє середовище – це “місце й умови” навчання, а освітній простір – це ширша система, яка включає освітнє середовище разом з усіма організаційними, соціальними та особистісними чинниками, що впливають на освіту.

Ключовими характеристиками сучасного освітнього простору, які забезпечують реалізацію сучасних підходів в освіті є:

- цілісність, єдність і впорядкованість предметно-просторового середовища та візуального сприйняття;
- багатофункціональність, гнучкість та мобільність;
- вікова відповідність;
- персоналізованість, наявність особистого простору;
- свобода, відкритість сприйняття, креативність;
- практичність та ергономічність;
- гармонійність та збалансованість;
- соціалізація та співпраця [5, 17].

Досліджуючи проєктування, моделювання та формування освітнього середовища в початковій школі, Я. Фруктова підкреслює необхідність дотримання конкретних принципів. Зокрема, цей процес,

на думку дослідниці, має ґрунтуватися на таких засадах:

- науковість – відповідність змісту навчання сучасному рівню розвитку науки, створення умов для занурення учнів у процес наукового пізнання та відкриття;

- інтегративність – встановлення чітких внутрішньопредметних і міжпредметних зв'язків, що сприяють цілісному сприйняттю знань;

- диференційований підхід до навчання – забезпечення умов для отримання учнями знань, умінь і навичок різного рівня складності, вибору навчального профілю, напрямів додаткової освіти, а також можливостей для реалізації власного потенціалу;

- індивідуалізований підхід до навчання – урахування освітніх потреб, здібностей, пізнавальних інтересів, темпів розвитку, типу темпераменту та інших особливостей кожного учня;

- практична спрямованість змісту освіти – формування в учнів знань і навичок, необхідних для вирішення повсякденних завдань і свідомого вибору майбутньої професійної діяльності;

- цілісність – узгодженість всіх етапів і форм навчального процесу, поєднання урочної, позаурочної та позакласної діяльності як взаємодоповнюваних складників єдиного освітнього простору [9, 72–73].

У Методичних рекомендаціях щодо організації освітнього простору нової української школи, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 23.03.2018 № 283 [8], деталізовано положення Концепції НУШ щодо оновлення освітнього середовища, урізноманітнення організації простору класу. У цьому документі подано рекомендацію організовувати простір навчального кабінету на основі восьми осередків:

- осередок навчально-пізнавальної діяльності з партами/столами і стільцями;

- змінні тематичні осередки, в яких розміщуються дошки/фліп-чарти/стенди для діаграм з ключовими ідеями та стратегіями, карти тощо;

- осередок для гри, оснащений настільними іграми, інвентарем для рухливих ігор;

- осередок художньо-творчої діяльності з полицями для зберігання приладдя та стендом для змінної виставки учнівських робіт;

- куточок живої природи для проведення дослідів (пророщування зерна, спостереження та догляд за рослинами, акваріум);

- осередок відпочинку з килимом для сидіння та гри, стільцями, кріслами-пуфами, подушками з м'яким покриттям;

- дитяча класна бібліотека;

- осередок учителя, оснащений столом, стільцем, технічними засобами, полицями/ящиками, шафами для зберігання дидактичного матеріалу тощо.

Освітній осередок – це окрема зона, яка облаштована відповідним чином і сприяє виконанню

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВЧИТЕЛЯ ТА ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

конкретних навчальних завдань, що сприяють розвитку інтелектуальних здібностей та формуванню навичок людини XXI століття [6, 926].

За Т. Деміракі, у сучасній початковій школі має застосовуватися дворівневе зонування шкільного простору:

– перший рівень – зонування типів приміщень за їх призначення (спортивний зал, їдальня, актовий зал, учительська та ін.);

– другий рівень – зонування приміщення на функціональні зони (осередки). Такий принцип зонування дозволяє детально розглянути і спланувати усі приміщення закладу освіти й облаштувати їх максимально ефективно. При цьому функціональні зони за необхідності об'єднуються або трансформуються залежно від площі приміщення та особливостей його використання, мети організації освітньої діяльності [2, 7–8]. Отже, зонування, наприклад, класної кімнати ми відносимо до другого рівня зонування і саме на нього орієнтуємо наше дослідження.

У контексті реалізації Концепції НУШ особливого значення набуває створення інноваційного освітнього середовища у навчальних (навчально-наукових) лабораторіях закладів вищої освіти, що забезпечують професійну підготовку майбутніх учителів початкової школи. Освітні осередки, інтегровані в таких лабораторіях, є моделями сучасного шкільного простору, які відповідають методологічним засадам дитиноцентризму, педагогіки партнерства та компетентнісного підходу. На прикладі Навчально-наукової лабораторії Нової української школи Львівського національного університету імені Івана Франка (далі – Навчально-наукова лабораторія) розглянемо особливості побудови та організації освітнього простору в контексті професійної підготовки майбутніх учителів.

Навчально-наукова лабораторія є багатофункціональним простором, що моделює сучасне освітнє середовище початкової школи відповідно до принципу системності, дитиноцентризму та компетентнісного підходу, створена для комплексної професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи [7].

До складу лабораторії входять окремі освітні осередки – тематичні навчальні зони, облаштовані сучасними навчально-технічними засобами, інтерактивною дошкою, дидактичними матеріалами та ілюстративними стендами. Осередки імітують окремі зони класної кімнати початкової школи, зокрема простір для індивідуальної та групової роботи. Тематичні локації організовано відповідно до принципів просторово-функціонального зонування, що передбачає наявність кількох ключових компонентів: осередку навчально-пізнавальної діяльності, осередку ігрової активності, зони відпочинку, місць для творчості та досліджень, інформаційного

осередку, простору для індивідуальної роботи. Кожен з них спрямований на формування цілісного досвіду, врахування індивідуальних освітніх потреб і забезпечення інтерактивної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу.

Заняття в Навчально-науковій лабораторії проходять у формі інтегрованих теоретико-практичних модулів, які передбачають демонстраційні уроки, ділові ігри, симуляції, тренінги та дослідницькі проекти. Здобувачі вищої освіти мають можливість вправлятися в застосуванні сучасних методик навчання, вчитися використовувати педагогічні технології, працювати з дидактичними матеріалами, а також розвивати навички педагогічної рефлексії, зокрема на заняттях з елементами тренінгу.

Таким чином, використання освітніх осередків у навчальних (навчально-наукових) лабораторіях закладів вищої освіти дає змогу студентам на практиці опанувати методику організації сучасного освітнього простору, моделювати навчальні заняття, застосовувати теоретичні знання практично за допомогою наявних технічних засобів навчання та реалізувати принципи діяльнісного підходу.

Наявність навчальної / навчально-наукової лабораторії у закладі вищої освіти є ключовим елементом сучасного підходу до організації освітнього простору як для майбутніх вчителів, так і для здобувачів початкової ланки освіти. Таке середовище створює умови для ефективного формування загальних та фахових компетентностей, що сприяє формуванню творчого й свідомого вчителя. Завдяки функціонуванню лабораторії майбутні вчителі мають можливість не лише опановувати педагогічні технології та методики, а й адаптувати їх до потреб сучасного освітнього процесу, що в подальшому позитивно вплине на якість освітнього середовища в початковій школі та сприятиме розвитку кожної дитини відповідно до ідей нової української школи.

Висновки. Отже, у сучасних умовах трансформації української освіти, відповідно до Концепції НУШ, особливе значення набуває формування інноваційного освітнього простору, який є основою для ефективного навчання та всебічного розвитку учнів. Сучасні підходи до організації освітнього простору передбачають зміну не лише фізичного середовища (простору класу, меблів, зон діяльності), а й педагогічної взаємодії, стилю управління класом, ролі вчителя та активності учнів. У такому середовищі педагог набуває нових ролей (фасилітатора, партнера) у навчанні, а освітній простір сприяє розвитку критичного мислення, креативності, самостійності, умінні взаємодіяти з учасниками освітнього процесу.

Навчально-наукові лабораторії у закладах вищої освіти, зокрема Навчально-наукова лабораторія Нової української школи Львівського національного

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВЧИТЕЛЯ ТА ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

університету імені Івана Франка, виступають важливими платформами для підготовки майбутніх учителів початкової школи. Вони забезпечують умови для набуття практичних навичок, формування професійних компетентностей та впровадження сучасних педагогічних технологій в освітній процес.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білоус В.В. Психолого-педагогічні основи формування освітнього середовища. *Вісник Черкаського університету. Серія : Педагогіка*. 2018. № 5 (341). С. 20–27.
2. Деміракі Т. Моделювання освітнього простору в умовах реалізації концепції “Нова українська школа”: методичні рекомендації. Миколаїв : ОППЮ, 2018. 36 с. URL: <http://surl.li/oabyq> (дата звернення: 06.08.2025).
3. Державний стандарт початкової освіти : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2018 р. № 87. *Офіційний вісник України*. 2018. № 21. С. 12–47.
4. Закон України “Про освіту” : від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 38–39. Ст. 380.
5. Косенко Д. Новий освітній простір. Мотивуючий простір: інформаційний посібник. Київ, 2019. 255 с. URL: https://decentralization.ua/uploads/library/file/407/NOP_Motivuyuchiy-prostir.pdf (дата звернення: 06.08.2025).
6. Кривейко Х.Р., Галука О.С. Освітнє середовище як засіб підвищення мотивації до навчання здобувачів початкової освіти. *Вісник науки та освіти. Серія : Педагогіка*. 2024. № 10 (28). С. 918–932. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-10\(28\)-918-932](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-10(28)-918-932).
7. Лисенко О.М. Теоретичні основи формування освітнього простору в системі професійної освіти. *Науковий вісник Черкаського університету. Серія : Педагогіка*. 2017. № 2(359). С. 45–51.
8. Методичні рекомендації щодо організації освітнього простору Нової української школи : затверджено наказом МОН України від 23.03.2018 р. № 283. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendacij-shodo-organizaciyi-osvitnogo-prostoru-novoyi-ukrayinskoji-shkoli> (дата звернення: 06.08.2025).
9. Фруктова Я. До питання проєктування сучасного освітнього середовища. *Освітнє середовище як методична проблема : зб. наук. праць*. Херсон : ХДУ, 2006. С. 72–73.
10. Цимбалару А.Д. Освітній простір: сутність, структура і механізми створення. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/715281> (дата звернення: 06.08.2025).

REFERENCES

1. Bilous, V.V. (2018). Psykhologo-pedahohichni osnovy formuvannia osvitnoho seredovyscha [Psychological and pedagogical foundations of educational environment formation]. *Bulletin of Cherkasy University. Series: Pedagogical*, No. 5(341), pp. 20–27. [in Ukrainian].
2. Demiraki, T.M. (2018). Modeliuvannia osvitnoho prostoru v umovakh realizatsii kontseptsii “Nova ukrainska shko-

la”: metodychni rekomendatsii [Modelling of the educational space in the context of the implementation of the “New Ukrainian School” concept: methodological recommendations]. Mikołaiiv, 36 p. Available at: <http://surl.li/oabyq> (Accessed 06 Aug. 2025) [in Ukrainian].

3. Derzhavnyi standart pochatkovoi osvity: zatv. postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.02.2018 r. № 87 [State Standard of Primary Education: approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from February 21, 2018, No. 87]. (2018). *Official Bulletin of Ukraine*, No. 21, pp. 12–47. [in Ukrainian].

4. Zakon Ukrainy “Pro osvitu”: vid 05.09.2017 r. № 2145-VIII [Law of Ukraine “On Education”: from September 5, 2017, No. 2145-VIII]. (2017). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, (38–39), art. 380 [in Ukrainian].

5. Kosenko, D. (2019). Novyi osvitnii prostir. Motyvuiuchy prostir: informatsiinyi posibnyk [New educational space. Motivating space: informational guide]. Kyiv, 255 p. Available at: https://decentralization.ua/uploads/library/file/407/NOP_Motivuyuchiy-prostir.pdf (Accessed 06 Aug. 2025) [in Ukrainian].

6. Kryveiko, Kh. R. & Haliuka, O.S. (2024). Osvitnie seredovyshe yak zasib pidvyshchennia motyvatsii do navchannia zdobuvachiv pochatkovoi osvity [Educational environment as a means of increasing motivation to learn among primary education students]. *Bulletin of Science and Education. Series: Pedagogical*, No. 10(28), pp. 918–932. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-10\(28\)-918-932](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-10(28)-918-932) [in Ukrainian].

7. Lysenko, O.M. (2017). Teoretychni osnovy formuvannia osvitnoho prostoru v systemi profesiinoi osvity [Theoretical foundations of educational space formation in vocational education]. *Scientific Bulletin of Cherkasy University. Series: Pedagogical*, No. 2(359), pp. 45–51. [in Ukrainian].

8. Metodychni rekomendatsii shchodo orhanizatsii osvitnoho prostoru Novoi ukrainskoi shkoly: zatv. nakazom MON Ukrainy vid 23.03.2018 r. № 283 [Methodological recommendations for organizing the educational space of the New Ukrainian School: approved by order of the Ministry of Education and Science of Ukraine No. 283 dated 23.03.2018]. Available at: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendacij-shodo-organizaciyi-osvitnogo-prostoru-novoyi-ukrayinskoyi-shkoli> (Accessed 06 Aug. 2025) [in Ukrainian].

9. Fruktova, Ya. (2006). Do pytannia proiektuvannia suchasnogo osvitnoho seredovyscha [On designing a modern educational environment]. *Educational Environment as a Methodological Problem: Collection of Scientific Papers*. Kherson, pp. 72–73. [in Ukrainian].

10. Tymbalaru, A.D. (2020). Osvitnii prostir: sutnist, struktura i mekhanizmy stvorennia [Educational space: essence, structure, and creation mechanisms]. Available at: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/715281> (Accessed 06 Aug. 2025). [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 07.08.2025

“Знання – це скарб, а вміння вчитись – ключ до нього”.

Китайське прислів'я